

## Організаційні принципи

Українські політики, які хочуть об'єднатися у дієздатну протягом тривалого часу політичну партію мають прийняти **три базові принципи** сучасного політичного лідерства:

- Лідери мають погодитися, що ні вони самі, ні їхні малі (чисельністю 3-15 осіб) групи ніколи не отримають абсолютної влади у партії – влада має бути розподілена між її різнорівневими структурними елементами, а всередині них – між їхніми членами та залученими прихильниками партії.
- Створити і урухомити політичну партію нового покоління можуть лише лідери, які на початковому етапі свідомо використовують власну харизму з метою формування довіри до поширюваних смислів і змусять діяти по новому всіх інших членів організації (насамперед власним прикладом). А потім самі ж відмовляться використовувати власну харизму для ще більшого посилення свого лідерства, ставши гарантами сформованої процедури прийняття рішень.
- Лідери мають погодитися, що пріоритетом є не прийняття їхніх і/або ідеально правильних рішень, а уникнення конфронтації, знаходження рішень, які сприятимуть максимальній консолідації всередині організації. Але при цьому вони мають систематично проводити обговорення в територіальних організаціях партії, на яких у будь який момент можна ініціювати перегляд за відповідною процедурою будь якого рішення, якщо виявлено ознаки його хибності.

Для забезпечення реалізації перелічених принципів на практиці ініціатори створення політичної партії повинні обрати відповідні організаційно-технологічні інструменти, що сформовані на таких засадах:

1. Лідери або ініціатори створення партії повинні погодитися і прийняти, що її **колективним суб'єктом – тим, хто виробляє, обговорює, узгоджує і, головне, приймає рішення на кожному організаційному рівні стане відкрита, безперервно зростаюча за рахунок залучення нових політиків, експертів і активістів велика група** (чисельністю від двох десятків до однієї тисячі осіб).
2. Лідери або ініціатори створення партії мають скласти **початковий об'єднуючий перелік принципів і цінностей**, на які спиратиметься спільнота у

своїй діяльності, чітко визначити сферу її діяльності та окреслити результати, яких намагатимуться досягнути.

3. Лідери або ініціатори створення партії повинні структурувати всю сферу її діяльності на пріоритетні сектори і закріпити за кожним із них відповідну особу чи секторальну групу зі свого кола.

4. Лідери або ініціатори створення партії повинні обрати методологію її діяльності – **стратегічне управління** як спосіб переробки вхідної інформації із зовнішнього середовища на кінцевий результат – керівні впливи на це середовище.

5. Лідери або ініціатори створення партії повинні обрати **методику** (порядок) **колективної діяльності в динамічній мережі** – спосіб вироблення, обговорення, прийняття і виконання рішень різнорівневими територіальними організаціями партії в рамках реалізації обраної методології діяльності з метою переробки вхідної інформації у керівні впливи.

6. Спосіб вироблення, обговорення і прийняття рішень кожною територіальною організацією партії повинен включати **два етапи**: а) визначення принципів і/або цінностей, на основі яких виробляються рішення з даного типу питань, і б) вироблення самих рішень на основі вже визначених принципів і/або цінностей.

7. Цей спосіб повинен забезпечити **високу внутрішню легітимність** продукту діяльності кожної територіальної організації партії внаслідок участі усіх її членів у виробленні та обговоренні усіх рішень усіх секторальних груп і у їхньому прийнятті шляхом голосування кваліфікованою більшістю у  $\frac{2}{3}$  голосів.

8. Спосіб вироблення, обговорення і прийняття рішень кожною територіальною організацією партії повинен забезпечити **прозорість** усіх його складових з огляду на те, що сьогодні нічого неможливо робити таємно, а все приховане невідворотно стане інструментом шантажу і тиску на спільноту чи на її окремих членів з боку олігархів, спецслужб або криміналітету.

9. Спосіб вироблення, обговорення і прийняття рішень повинен забезпечити **високий рівень безпеки** кожного члена та усієї спільноти у двох площинах: по-перше, він повинен унеможливити залежність вироблення будь-якого рішення від волі однієї особи чи будь-якої малої групи щоб уникнути зовнішнього тиску на них і, по-друге, він має змусити кожного агента зовнішніх суб'єктів впливу, який проник у партію, працювати на реалізацію її цілей або йти геть.

10. Спосіб вироблення, обговорення і прийняття рішень кожною територіальною організацією партії повинен забезпечити безперервне

**зростання рівня компетентності** усіх його членів внаслідок залучення експертів та самонавчання самих членів підрозділу.

### **Змінна організаційна структура поліструктурної політичної партії – динамічна мережа**

Поліструктурна політична партія є організацією, що здатна цілеспрямовано і упорядковано змінювати свою організаційну структуру для взаємодії із кожним новим фрагментом зовнішнього середовища у кожен момент часу у формі, яка дозволить їй найбільш ефективно та результативно досягати програмних цілей.

Політичну партію зі змінною структурою також можна вважати партією-трансформером, яка здатна змінювати свою форму, трансформуватися, перетворюватися у реальному часі з метою найбільш ефективної та результативної взаємодії із зовнішнім середовищем.

З точки зору організаційного підходу структуру організації можна визначити як просту сукупність способів, за допомогою яких процес праці спочатку поділяється на окремі робочі завдання, а потім досягається координація дій по вирішенню завдань.

У поліструктурній політичній партії розподіл партійної діяльності на окремі робочі завдання визначає обрана лідерами методологія діяльності – **стратегічне управління**, а координацію дій по вирішенню цих завдань забезпечує обрана тими ж лідерами **методика колективної діяльності великих груп членів різнорівневих партійних підрозділів у динамічній мережі**. Це забезпечує виникнення і тривале існування **колективного суб'єкта політичної партії** у складі великої групи її членів та прихильників, яка здатна до чисельного зростання без втрат своїх початкових якостей, цілей, цінностей і принципів.

**Динамічна мережа** – це змінна структура політичних організацій, у яких рішення виробляються, обговорюються і приймаються у впорядкованій мережі, а виконуються усіма її учасниками після циклічного переструктурування у множині тимчасових ієрархій, що забезпечує можливість чисельного зростання таких організацій, їхнє ускладнення, саморозвиток і утримує їхню цілісність у динамічній рівновазі.

Динамічну мережу, як організаційну структуру, можна описати метафорою за допомогою основних понять давньокитайської натурфілософії Інь і Ян або «жіноче – чоловіче» – космічних полярних сил, що постійно переходять одна в одну, підтримуючи рівновагу і гармонію світу.

У динамічній мережі жіноча горизонтальна (мережева) структура безперервно переходить у чоловічу ієрархічну структуру і навпаки внаслідок циклічної

реструктуризації учасників, що зумовить врівноважену й гармонійну цілісність побудованої таким чином організації.

Динамічна мережа – це **модернізоване українське віче**, яке у давні часи у складі великих груп з учасниками у позиціях «рівний з рівним» виробляло і приймало рішення, а також призначало князів, гетьманів, отаманів для їхнього виконання.

**Методика колективної діяльності у динамічній мережі** – це порядок або алгоритм безконфліктної колективної діяльності великих груп членів різнорівневих партійних підрозділів політичних організацій зі змінною структурою – динамічною мережею.

Методика колективної роботи в динамічній мережі включає чотири інтегровані в одне ціле організаційно-технологічні інструменти – декомпозицію сфери діяльності, методику проведення мозкового штурму, методику роботи у перехресних групах і проєктний менеджмент.

Методика здатна впорядкувати одночасну колективну діяльність членів територіальних організацій партії у складі великих груп чисельністю від двох десятків до однієї тисячі осіб з вироблення, обговорення, узгодження, прийняття і виконання рішень.

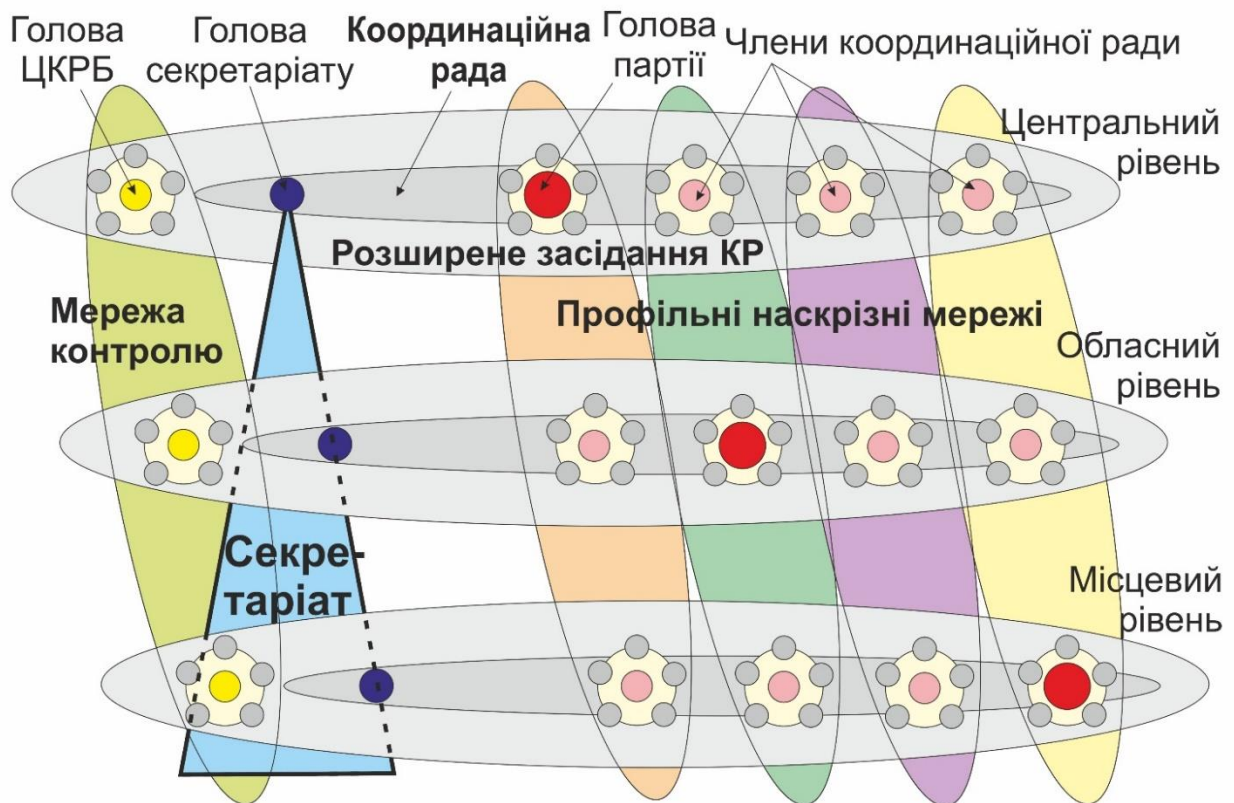
**Запровадження змінної організаційної структури – динамічної мережі забезпечить:**

- рівномірний розподіл влади, інформації та роботи по всій організації та усіх її членах;
- блокування ескалації міжособистісних та міжгрупових конфліктів всередині різнорівневих територіальних організацій партії;
- формування у членів партії комплексу нематеріальних мотивацій до партійної діяльності;
- збереження основних якостей партії та дотримання на практиці її початкових цілей, принципів і цінностей у процесі зростання її складності внаслідок збільшення чисельності її різнорівневих територіальних організацій у межах від двох десятків до тисячі осіб;
- позитивну селекцію – коли у владу від партії висуваються найбільш порядні та компетентні її представники;
- ефективне і результативне стратегічне управління зовнішнім і внутрішнім середовищами;

- безперервне підвищення рівня компетентності членів усіх різнорівневих територіальних організацій партії, їхній всебічний розвиток та кар'єрне зростання;

- вищу організаційну складність партії і відповідно її здатність виробляти більш складні стратегії ніж це можуть робити існуючі у суспільстві інші організаційні суб'єкти – олігархічні клани, спецслужби, криміналітет, тощо.

**На першій схемі** представлена змінна організаційна структура поліструктурної політичної партії – динамічна мережа у частині вироблення, обговорення, узгодженні і прийняття рішень розширеними засіданнями керівних органів і секторальними мережами різнорівневих територіальних організацій партії. Вона на кожному рівні формується періодично, не рідше одного разу у місяць і діє протягом 3-8 годин.



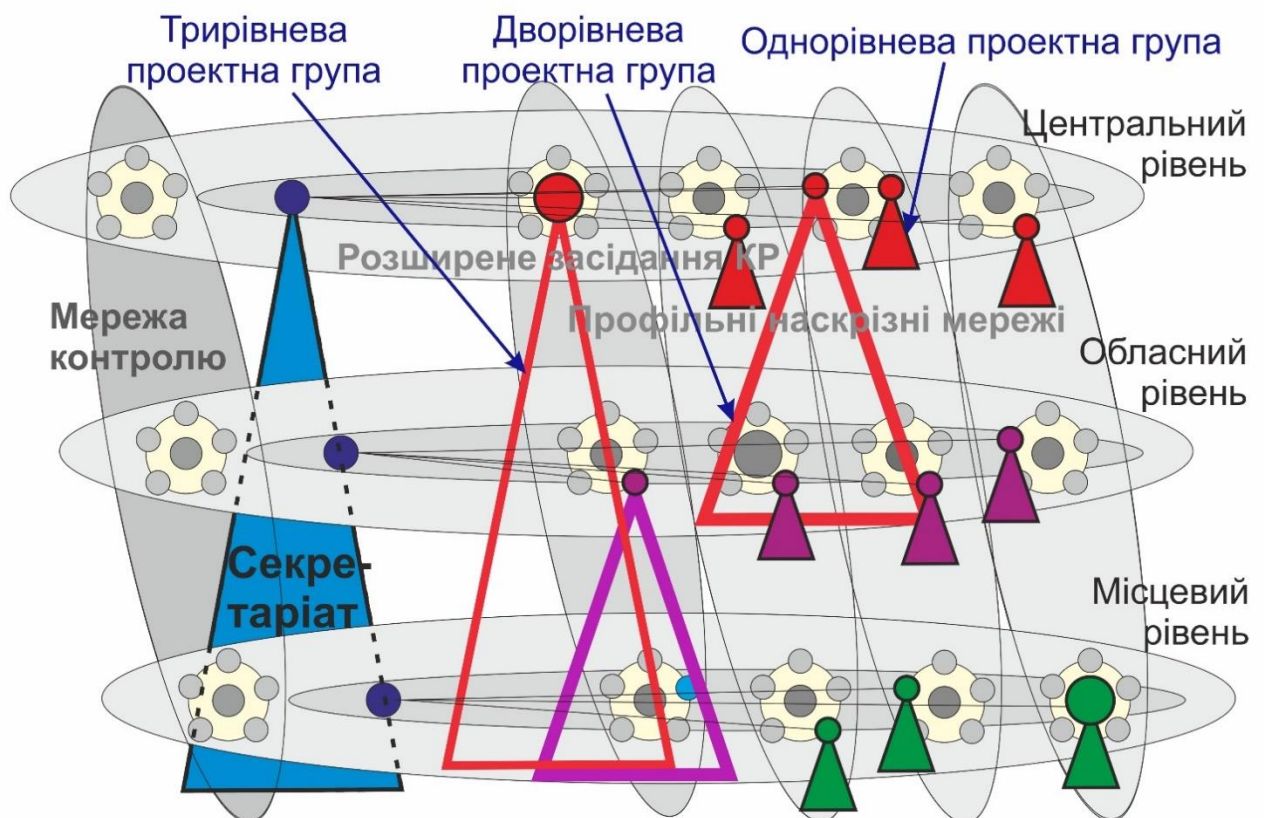
У рамках цієї частини змінної організаційної структури – динамічної мережі **реальним колективним суб'єктом** різнорівневих територіальних організацій партії, який буде виробляти, обговорювати, узгоджувати і забезпечувати прийняття рішення їхніми керівними органами стане розширене засідання цих органів у складі великої групи, що здатна чисельно зростати.

**Розподіленим колективним суб'єктом партії**, який впливатиме на вироблення порядку денного розширених засідань керівних органів її різнорівневих територіальних організацій та на процеси вироблення та прийняття ними рішень, стане впорядкована алгоритмами роботи віртуального партійного офісу

(партійного інтернет ресурсу) мережа прихильників партії - активних громадян, поділена на множину секторальних мереж згідно із сферами життєдіяльності суспільства, які визначені пріоритетними для партійного впливу.

Таким чином, **колективними організаційним суб'єктом політичної партії зі змінною структурою - динамічною мережею стане сукупність взаємно вкладених різнорівневих вузлів географічно розосереджених секторальних наскрізних мереж, діяльність кожного з яких упорядковується методикою колективної роботи в динамічній мережі.**

**На другій схемі** представлена змінна організаційна структура поліструктурної політичної партії – динамічна мережа у частині виконання прийнятих попередньою структурою рішень у складі множини тимчасових одно-, дво- і тривірневих виконавчих і проектних груп. Вона на кожному організаційному рівні формується внаслідок реструктуризації минулого розширеного засідання керівного органу територіальної організації партії і зберігається до початку роботи наступного чергового або позачергового розширеного засідання.



При цьому секретаріат партії є постійно діючою тривірневою виконавчою групою, яка координує діяльність усіх органів та груп різнорівневих територіальних організацій партії та синхронізує процеси їхньої реструктуризації.

В той же час контроль відповідності перебігу усіх внутрішніх процесів до еталонних здійснює мережа контролю у складі контролюючих процесних груп

(на схемі не позначені), діяльність яких координує центральне контрольно-ревізійне бюро (ЦКРБ).